

Onderwerp
Concept-wetsvoorstel
Verzamelwet
gegevensbescherming

Minister van Justitie en Veiligheid
Directie Wetgeving en Juridische Zaken
[Redacted]
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

VERZONDEN 10 JULI 2020

Organisatieonderdeel
[Redacted]

Behandeld door
[Redacted]

Functie

Telefoon

E-mail
[Redacted]

Ons kenmerk
[Redacted]

Uw kenmerk
[Redacted]

In afschrift aan

Datum
7 juli 2020

Bijlage(n)
0

Pagina
1

Geachte [Redacted]

Bij brief van 25 mei 2020 stelt u mij in de gelegenheid een reactie te geven op het ontwerp-wetsvoorstel Verzamelwet gegevensbescherming.

Het Wetsvoorstel betreft de wijziging van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAvG) en van enkele andere wetten in verband met het streamlijnen en actualiseren van het gegevensbeschermingsrecht (hierna te noemen: het Wetsvoorstel).

In het navolgende zal ik ingaan op het Wetsvoorstel en de Memorie van Toelichting (hierna te noemen: MvT).

Wijzigingen UAvG

Rechten betrokkene

Onder C wordt aangegeven op welke wijze artikel 5 UAvG zal worden gewijzigd. In lid 4 wordt aangegeven dat de rechten van betrokkene, als het gaat om een betrokkene van twaalf jaren en ouder die de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, tevens kan worden uitgeoefend door diens wettelijk vertegenwoordiger. In de MvT wordt aangegeven dat de wijziging het mogelijk maakt dat een betrokkene ouder dan 12 jaar zelf de rechten, bedoeld in hoofdstuk III van de Algemene verordening gegevensbescherming (AvG) kan uitoefenen. Ook is aangegeven dat het mogelijk moet blijven dat de wettelijke vertegenwoordiger deze uitoefent.

Wat ik mij hierbij afvraag is het volgende. Door de wijze van formuleren lijkt het er op dat het uitgangspunt is dat de betrokkene van 12 jaar en ouder, maar jonger dan 16 jaar, de rechten van betrokkene kan uitoefenen en dat het daarnaast mogelijk is dat de wettelijke vertegenwoordiger deze uitoefent. Betekent dit dat bij conflicterende verzoeken van de betrokkene en van de wettelijke vertegenwoordiger, die van betrokkene voor gaat? Mag de betrokkene bijvoorbeeld aangeven dat zij niet wenst dat de wettelijke vertegenwoordiger inzage in haar persoonsgegevens heeft? Mogelijk kunt u dat nader duiden in de MvT.

Toezicht Europol-zaken

Onder D wordt aangegeven dat een lid wordt ingevoegd waarin de Autoriteit Persoonsgegevens wordt aangewezen als het nationaal controleorgaan als bedoeld in de Verordening (EU) 2016/794 van het Europese Parlement en de Raad van 11 mei 2016. Het gaat hier om zogenaamde Europol-zaken. In de MvT wordt aangegeven dat de Autoriteit Persoonsgegevens (mede) op grond van de UAvG toezicht uitoefent. Het gaat hier echter om politiegegevens, en toezicht daarop door de Autoriteit

Onderwerp

Concept-wetsvoorstel
Verzamelwet
gegevensbescherming

Datum

7 juli 2020

Pagina

2 van 3

Persoonsgegevens geschiedt op grond van de Wet politiegegevens (Wpg) en niet op grond van de UAVG. Zie daartoe artikel 35, lid 1, van de Wpg, maar ook de Algemene verordening gegevensbescherming (Avg), artikel 2, lid 2 sub d, waarin staat aangegeven dat de Avg niet van toepassing is op het verwerken van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid, en het vrije verkeer van die gegevens. Deze bescherming wordt geregeld in Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad. Deze laatste richtlijn is in Nederland omgezet in de Wpg. Omdat de AVG dus niet op de betreffende verwerking van toepassing is, is de UAVG dat conform artikel 2 lid 3 van deze wet ook niet. Mijn advies in deze zou zijn om het aanwijzen van de Autoriteit Persoonsgegevens als controleorgaan als bedoeld in artikel 42, eerste lid, van Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016, in de Wpg op te nemen.

Bestuurlijke boete aan overheden

Onder G wordt aangegeven dat in artikel 18 van de UAVG wordt ingevoegd artikel 10 van de verordening en artikel 31 van de UAVG. Het betreft hier het kunnen opleggen van een bestuurlijke boete in geval van, kort samen gevat, het overtreden van het verbod op het verwerken van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen, tenzij. In het huidige artikel 18 UAVG wordt aangegeven dat het daarbij gaat om een bestuurlijke boete van ten hoogste de in artikel 83, vierde, vijfde en zesde lid, van de Avg, genoemde bedragen. Wat ik hier mis is het vaststellen van de (maximale) boete voor het overtreden van de toe te voegen artikelen 10 Avg en 31 UAVG. Of kan het zo begrepen worden dat bij overtreding er van sprake is van het overtreden van artikel 6 Avg, genoemd in artikel 83, vijfde lid, van de Avg? De MvT lezend kan ik echter niet tot die conclusie komen daar artikel 10 van de Avg ontbreekt in de opsomming van feiten waarvoor overheidsinstanties en overheidsorganen beboet kunnen worden. Mijn advies in deze zou zijn om duidelijk te maken wat de maximale boetes kunnen zijn bij het overtreden van de toegevoegde feiten.

Uitzonderingen op plichten verwerkingsverantwoordelijke

Onder P is een wijziging van artikel 41 UAVG opgenomen. Ik geef u in overweging om hier ook het volgende te benoemen. Het komt voor dat burgers vrijwillig persoonsgegevens, vaak camerabeelden, verstrekken aan de politie. Ik doel hier uitsluitend op persoonsgegevens die worden verwerkt voor een zuiver persoonlijke of huishoudelijke activiteit zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, onder d, van de Avg. Uit overweging (18) van de Avg valt op te maken dat het hier gaat om een activiteit die geen enkel verband houdt met een beroeps- of handelsactiviteit. Hieruit kan op gemaakt worden dat de vrijwillige verstrekking aan de politie maakt dat sprake is van een overgang van een zuiver persoonlijke of huishoudelijke activiteit naar een verwerking die valt onder de werking van de Avg (en daarmee UAVG), een overgang die ook is onderkend in het kader van de modernisering van het Wetboek van Strafvordering. Een overgang die voor de verstrekker meebrengt dat deze als verwerkingsverantwoordelijke beschouwd dient te worden met alle verplichtingen die daar bij horen. Dit gevolg is onevenredig zwaar voor de verstrekker, en een beperking van verplichtingen is wenselijk. Bijkomende kwestie is dat het hier kan gaan om persoonsgegevens over strafbare feiten. De vraag is of artikel 33, lid 2, UAVG een dergelijke verwerking toestaat. Mijn advies in deze is derhalve tweeledig: maak het mogelijk dat persoonsgegevens die worden verwerkt voor een zuiver persoonlijke of huishoudelijke activiteit kunnen worden verstrekt (aan de politie) met een beperking van de verplichtingen voor een verwerkingsverantwoordelijke, en maak het mogelijk dat, als het gaat om een dergelijke verstrekking waarbij sprake is van het verstrekken van persoonsgegevens over strafbare feiten, dit kan op grond van (artikel 33 van) de UAVG.

Onderwerp
Concept-wetsvoorstel
Verzamelwet
gegevensbescherming

Datum
7 juli 2020

Pagina
3 van 3

Overige opmerkingen

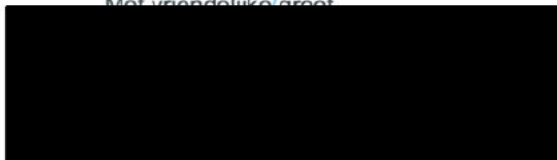
Tot slot wil ik u vragen aandacht te hebben voor het volgende.

Op 6 maart 2020 is in het Staatsblad de Wijzigingswet meldkamers gepubliceerd (nog niet in werking getreden). Deze wet regelt in de Politiewet 2012, de Wet veiligheidsregio's en de Tijdelijke wet ambulancezorg (Twaz) een nieuwe inrichting van de meldkamers van de hulpdiensten. Dat houdt onder andere in dat de politie 10 meldkamers krijgt (nieuw art 25a lid 1 Politiewet 2012). De politie moet ervoor zorgen dat de meldkamers kunnen worden gebruikt voor de uitvoering van de meldkamerfunctie ten behoeve van de ambulancezorg (art. 25a lid 3 jo. art 4 lid 3 Twaz). Omgekeerd is de ambulancezorg voor haar meldkamerfunctie verplicht gebruik te maken van de meldkamers van de politie.

De politie heeft het wettelijk beheer van die meldkamers en heeft daarbij een eigen verantwoordelijkheid om te zorgen dat de 10 meldkamers onderling taken kunnen overnemen en dat de onderliggende ICT uniform is. De politie wordt daarmee verwerkingsverantwoordelijke voor het beheer van medische gegevens van de ambulancezorg, zonder daarbij het beroepsgeheim te schenden. Het gaat dan om verwerkingen die voortvloeien uit de wettelijk taak van de politie om de meldkamers te beheren en ervoor te kunnen zorgen dat de ambulancezorg de meldkamer van de politie kan gebruiken. Te denken valt aan verwerkingen zoals het bewaren, beveiligen, opslaan, structureren, beheren, zichtbaar maken voor andere meldkamers indien die de meldkamertaak overneemt, verwijderen etc.

Het lijkt erop dat een grondslag ontbreekt voor de politie om dat beheer goed vorm te kunnen geven, daar er een verbod op het verwerken van gegevens over de gezondheid is opgenomen in de Avg, en in de UAvG hierop voor de politie geen uitzondering wordt gemaakt. De Wet politiegegevens (Wpg) kent een dergelijke uitzondering wel, maar het beheer van de meldkamers is geen verwerking van persoonsgegevens die onder de werking van de Wpg valt. Het is daarom wenselijk dat artikel 30, derde lid, onder a, UAvG zodanig wordt aangepast dat het voor de politie mogelijk wordt de medische meldkamer dossiers te beheren in het kader van haar wettelijk taak als beheerder van de meldkamers op grond van artikel 25a van de Politiewet 2012, met instandhouding van het medisch beroepsgeheim.

Met vriendelijke groet

plaatsvervangend korpschef